

Така се завършва многолюдния, пръв и единствен митингъ въ България, сполучливия изходъ на който осветлява за послѣденъ пжть турскитѣ власти по българскитѣ черковни искания и дава да се разбере, че не лесно може да се играе съ сждбинитѣ на цѣль народъ. Съ тоя митингъ Сливенъ се явява като възелъ между края на българскитѣ черковни борби и началото на още по-сждбоноснитѣ ни политически движения.

Подаденото до мѣстния мютесарифъ на 23-и януарий 1872 г. „прошение“ отъ Сливенската черковна община, опълномощена за това отъ събралитѣ се сщция день на грандиозенъ митингъ Сливенци, гласи:

Ваше Превъзходителство, — До като мисляхме да се успокоимъ, подиръ радостъта, която ни се съобщи преди една недѣля; до като се радвахме и благодаряхме на Бога и на Царя, че бѣхме честити да се свърши многошумния нашъ черковенъ въпросъ и съ това да дадемъ край на безпокойствието къмъ Високославното Царско Правителство, най-жалостно извѣстие ни съобщи снощи, че сме биле злочести да достигнемъ и дочакаме още по горчиви сетнини съ нашиятъ въпросъ; злочести сме биле повторително да видиме заточението на нашитѣ мили архипастири, защото, по желанието на народа, се помолили на Бога, на 6 януари, на Богоявление. Ние, българитѣ отъ Сливенската каза, като сме убѣдени въ Царското Правосудие, съ най-голѣма жалость събрани днесъ тука, молимъ Ви, Ваше Превъзходителство, да обявите незабавно на Великата Порта, че сичко, което сж извршили нашитѣ архипастири, било е по нашата воля, и молимъ, като най-вѣрни и покорни поданици на Н. И. В. Султана Абдуль Азиса, да ни се повърнатъ владицитѣ, защото българскиятъ народъ пропада: забравя и законъ и вѣра. Най-подиръ, като Ви молиме най-покорно да извинявате за гдѣто дързнахме да се отнесемъ на неофициални языкъ, защото врѣмето не ни допрощаваше да го направиме както му е прилично, молимъ Ви съобщете исканията ни на Високата порта, че искаме да ни се повърнатъ владицитѣ.

1872 Януари 23, Сливенъ.

Бъл. Чер. Главна Община

(печата на общината)

соката Порта наскоро ще причини благодарностъ. Извѣстете на първитѣ българи отъ сливенскитѣ жители, че се изисква да благоволятъ да иматъ за това довѣрие и съ благоволенieto на Вишниятъ наскоро ще се извѣсти добриятъ край на работата*. (Прѣводътъ е букваленъ, та за това и куца въ стиль).